

BOSNIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 BOSNIAQUE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 BOSNIO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning) Mardi 3 mai 2005 (matin) Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napišite komentar na jedan od niže navedenih odlomaka:

1. (a)

JEDNOME KRITIČARU

Ti koji ne znaš ozbiljna Arapa, Ti koji ne znaš Perzijanca bludna, Ti koji ne znaš Turčina-bekriju — Tebi neće prijat — moja pjesma čudna.

5 Ti što ne ćutiš djevičanske boli Narodne pjesme iz naših krajeva, Koju Mujo Fati pod pendžerom pjeva,— Tebe moja pjesma nigda ne zagr'jeva.

Što da je čitaš, da se dosađivaš, 10 Kad ona za te nije ispjevana, Već za gondže-Muju da je dilber-Fati Popijeva uz žubor bistra šadervana.

Pusti je u miru! kad te ne zanima, Ima je ko čitat, jer naš svijet nije Pokvario ukus s »pjevanijom novom«, U njemu još tinja iskra poezije.

> Safvet-beg Bašagić, Biserje – Izbor iz muslimanske književnosti, Odabrao i priredio Alija Isaković, Stvarnost Zagreb, 1972

5

20

25

30

35

Ali k njoj, drugovi! . . . K njoj je mene vukla želja! K njoj je mene srce gonilo! K njoj! . . .

Da joj raspletem one puste kose! Da joj ugrizem one mokre usne! Da joj zavirim u ona punana njedra! Da je svu grizem, pijem i mirišem...

Oh! Sav sam bio u groznici od toga!

Cijelo mi je tijelo gorilo za njom, za mladošću njezinom, za dušom, za ljepotom!

I kad bih je se samo prstom dotaknuo, ili ramenom ili laktom makar samo, čini mi se skalio bih se, rastopio kao olovo u plamenu . . .

Svaki mi je dio tijela i duše mislio na nju!

Sav sam bio njezin do pošljednjeg djelića sebe! ...

Ali što mi je to sve koristilo kad je ona bila gore, visoko iznad mene, i kad je se nisam mogao dotaknuti ni da se na prste nožne propnem, ni da ruke ispružim za njom...

Sve bi mi bilo uzalud!

Pa ipak! ...

Dan na dan i noć na noć moga dolaženja, ona se priuči na me... postade slobodnijom.

Sad sam mogao mnogo više.

Smio sam prisloniti ljestve i popeti joj se ravno do penđera... Mogao sam je sada cijelu gledati, ona se nije više plašila...

Ali je još uvijek bila daleko od mene...

Stajala bi na sredini sobe, sva u bjelini kao da je od snijega, i drhtureći da joj se otac ne probudi, molila me, zaklinjala da ne idem dalje, da ostanem tu gdje jesam i da ne tražim ništa više od nje.

A ja! Zar sam to mogao! Zar vuk može da ne ide k janjetu... Zar dan možda da ostane bez noći!

Oh, drugovi! Išao sam k njoj! Sve bliže i bliže! Sve odvažnije i luđe! Dolazio sam joj svake noći po jednu stopu dalje...

Kažem vam, drugovi: Sve »noć i stopa!« — tako sam ja svoju dragu osvajao...

A koliko sam tih pustih noći izgubio s njome! Koliko muke vidio! Koliko bola podnio! Oh, kad bi to ona znala, ne bi nikad to tražila!

Ali šta možeš! Takav je adet.

Ahmed Muradbegović – Robijaš Biserje – Izbor iz muslimanske književnosti, Odabrao i priredio Alija Isaković Stvarnost Zagreb, 1972